

— Ей, Богу, рече спокойно Рокебрюнъ, единъ отъ двама ви е за обѣсване; на сжщото мое мнѣніе е и пріятельтъ ми. Но, кой отъ двама ви, не мож да рѣшж.

— Господине, рече Самуилъ, дошли сте да ма псувате въ кжщжтъ ми?

И силно подржнка звѣнеца.

— Любезный Буттерфлай, отговори Рокебрюнъ спокойно като и по-напрѣдъ, ако са допре само нѣкой до мене прѣсвамъ ти мозъка.

Туй като чу Самуилъ сѣдиж. А на слугата Ирландеца който влѣзе рече:

— Донесъ дърва, Томъ.

Томъ излѣзе, и Рокебрюнъ подѣ прикаската.

— Да приказваме серіозно. Бюсси разваляше плановѣтъ ти, и ты искаше да го махнешъ отъ свѣта; имашъ право, но и той има яка кожа. Ты го оклевети, подигна цѣлыя градъ противъ него, и го полууби. Но той е добръ и по-богатъ отъ тебе.

— Че като е богатъ, рече Самуилъ, защо иска да ма оголи?

— Защо ли, дѣдо Буттерфлай? за най-простата причина. Колко спечели ты отъ първото си банкротство?

— Нищо, отговори Самуилъ важно, освѣтъ почетъ-та на сѣгражданѣтъ си.

— И сто хиляды доллары! Ами отъ второто? и отъ третето? и отъ четвъртото? Азъ ти по-